

ת"פ 61009/10-15 - מדינת ישראל נגד בשאר סואופה

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

ת"פ 61009-10-15 מדינת ישראל נ' סואופה (עוצר) 20 אפריל 2016

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוזר שרת ריב"א-אבניאל

המאשימה

נגד

בשאר סואופה (עוצר)

ע"י ב"כ עוזר שרת פרחאת

הנאשם

גזר דין

הנאשם, כבן 33, הורשע על פי הודהתו בביצוע שוד בנסיבות חמירות, בנגד לסעיף 402(ב) לחוק העונשין.

בכתב האישום נטען, כי תיירת טילה בשכונת שכנות שאנים, היא הסתיעה בעובי אורח על מנת ללמוד את כיוון הדרך, והנאשם הציע לה את עזرتנו וליווה אותה בדרך. הנאשם הודה, כי בזמןו לשוד את המתלוננת, הוביל אותה אל נקודה נסתרת מאחורי שער עצ groß ותקף אותה במטרה לגנוב את כספה בכך שחסם את פיה באמצעות ידו, אחז בידה ודרש את כספה.

הנאשם הודה, כי המתלוננת אשר חששה ממנו, מסרה לידי שטר של 100 ₪ וביקשה, כי יאפשר לה לכת. הנאשם מנע מהמתלוננת לכת, אחז בידה ואימע עלייה באמצעות מברג, אותו כיוון לפוג גופה העליון. המתלוננת, אשר פחדה מאיומי הנאשם ומהאלימות אשר נקט כלפיה, מסרה את כל הכסף המזמין שהיה בידה, בסך 220 ₪, ואז נמלט הנאשם מהמקום. הנאשם הודה, כי כתוצאה מעשייו, נגרמו למATALONNT שritteot בשתי ידיה, וכי בסה"כ גנב מהמתלוננת 320-320 ₪, כשהוא מזין במכשור שיש בו כדי לסכן ולפגוע, וכי בתגובה, השתמש באלים כלפי המתלוננת.

הדגשתי, באריכות מה, את העובדות בהן הודה הנאשם, שכן הסתפקתי בכך למרות שהتبיעה סקרה, כי ראוי לשמע ראיות לעניין המקום המדויק אליו כיוון הנאשם את המברג. התביעה גם ביקשה להוכיח את המילים שצינו בסעיף 5 לכתב האישום, לפיהן אמר הנאשם למATALONNT "אם לא תנתני לי כסף אני אהרוג אותך" (ראה הכרעת הדיון מיום .(1.2.16).

במבחן גזר דין זה, נצדע לפי המתווה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין.

התביעה טענה, כי מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על 3 עד 6 שנות מאסר, וכי בשים לב לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, יש להעמיד את עונשו של הנאשם על 5 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוונת.

מאייד, טען ב"כ הנאשם ואף הגיש פסיקה התומכת בעמדתו, כי מתחם העונש ההולם אמור להיות נמוך הרבה יותר מבון זה שהרף התיכון של הענישה **"יכול להתחיל מעבודות שירות, והרף העליון לא יכול להיות יותר מ-3 שנים".**

אין מחלוקת, כי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הינו הגנה על שלומו, ביטחונו ורכשו של אדם, והיהי מדגיש ואומר, כי ערך מוגן זה הינו בעל חשיבות יתרה כאשר מדובר בתירים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים לא הייתה חמורה (נדדו כ-320 ₪), ומדובר באלים קלה (למתלוונת נגרמו שריטות בשתי ידיה).

אשר למדיניות הענישה הנהוגה - כאמור, ב"כ הנאשם הציג פסיקה, לפיה הוטלו עונשים קלילים בגין עבירות שוד. כך, לדוגמא, בע"פ 3477/09 **מדינת ישראל נ' ח'דר** ורעוור שכגד (פורסם במאגרים ביום 10.4.2010), אישר בית המשפט העליון בגין עבירה של ניסיון לשוד בחבורה, עונש מאסר למשך 6 חודשים, שירוצה בעבודות שירות.

בע"פ 364/07, **עתארה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 11.4.07), דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של 2 שנות מאסר שהוטלו על המערער בגין עבירה על חוק הכניסה לישראל ועבירת שוד (יצין, כי הדבר היה בשוד לפי סעיף 2(א) לחוק העונשין).

מאייד, ניתן למצוא גם פסיקה מחמירה הרבה יותר בע"פ 4012/13; בע"פ 4035 זינו נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 12.2.14), אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שנויה בין 3 ל-6 שנות מאסר בגין עבירה שוד, תוך הפעלת אלימות ואיומים.

בע"פ 4841/13; בע"פ 5356/13, **סאפי ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 14.2.14), בו מדובר על שוד טלפון נייד, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שבין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל.

מקובל עלי, כי אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפגיעה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראיית-ספרטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק (ראה דברי כב' השופט א' רובינשטיין (כתוארו אז) בע"פ 4841/13; בע"פ 53561/13 שהזכיר לעיל).

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט לתיקון 113, קשה לקבל את דברי ב"כ הנאשם שלא קדם תכנון לביצוע העבירה, גם אם מדובר בתכנון שאירוע דקוטר ספורות לפני ביצוע השוד. הנאשם הודה, כי המתלוונת, אשר

חפזה להגע למתחם התחנה בירושלים, הסתיימה בעובי אורח אשר פגשה בדרךה על מנת ללמידה את כיוון הדרך, וכי הוא, אשר ישב באוטה עת בצד הדרכ ובחן במטלוננת, הציע לה את עזתו, ומשזו הסכימה ליווה אותה לנקודה נסתרת מאחוריו שער עץ גדול.

אמנם למטלוננת נגרם נזק קל מביצוע העבירה, אך כמו בכל אירוע שוד, הנזק שהיה צפוי להוגרם, היה עלול להיות גדול הרבה יותר, וזאת לנוכח העובדה שהנאשם איים בمبرג על המטלוננת. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הין השגת כסף קל מתיירת תמייה.

לא לモותר לציין, כי החוק קבע עונש של 20 שנות מאסר על העבירה בה הורשע הנאשם.

בנסיבות אלה, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם הינו בין שניים וחצי לחמש וחצי שנות מאסר.

אשר לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לתיקון 113) - הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בביצוע עבירות השוד (יצין, כי שמעתי עדות מוקדמת של התירת בטרם עזבה את הארץ).

נקודה משמעותית ביותר הינה עברו הפלילי המכבד של הנאשם. הרשותו الأخيرة של הנאשם מיום 13.6.10, הייתה בעבירות של בעילה שגרמה לחבלה גופנית ומעשה מגונה באוימים, ובית המשפט הטיל עליו מאסר לתקופה כוללת של 6 שנים, לאחר שהפעיל 2 שנות מאסר שהיו תלויות ועומדות נגדו.

לנ暂时ם גם הרשותות נוספת בעבירות מין, מיום 13.9.04, במסגרתה הוטל עליו עונש מאסר לתקופה של 5 שנים. קודם לכן, נידון הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים בגין עבירות רכוש רבות.

הינה כי כן, הנאשם אינו מפסיק **לפגוע הציבור וברכושו**, וגם כאשר מאסרים על תנאי תלויים ועומדים נגדו, אין הוא חשש מאימת הדין ושב לבצע עבירות. העבירה הנוכחית בוצעה מחדש וחצי לאחר שחרורו ממאסר ממשך. לא לモותר להוסיף, כי יש לראות בחומרה יתרה את העובדה, כי הנאשם שدد תירת תמייה, ובכך יש כדי לפגוע בתדמיתה של המדינה כארץ תיירות.

בשים לב לכך, ולאחר ששמעתי דבריהם של ב"כ ההתביעה וב"כ הנאשם, אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 54 חודשים מיום מעצרו, דהיינו 28.10.15.

כמו כן, אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תקופה של שניים מיום שחרורו על עבירה של שוד וירושע עליה.

בנוספ', אני מחייב את הנאשם לפצות את המטלוננת בסך של 7,500 ₪. סכום זה יופקץ בכספי בית המשפט ויועבר למטלוננת לפי פרטיהם שתמסור ה התביעה (במידת האפשר, לפני היפויו למטלוננת, יומר הסכום הנ"ל למטבע יורו, ויועבר למטלוננת).

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, במעמד הצדדים.